

det Forslag, som Reformpartiet 2 Aar i Træk har sendt op til Landstinget, men som det ikke længer gider have med at gøre. Det er den virkelige Situation. Det er den sorteste Utaknemmelighed af den højtærede Minister, naar han siger dette til os. Vi kæle jo for hans eget Forslag, holde det frem ved enhver Lejlighed som det bedste, vi nogen Sinde have set, vi ere glade derfor og indrømme, at var det blevet til Lov, havde det været det største Fremskridt siden Grundloven. Men det er ikke det Forslag, der nu er Tale om fra den højtærede Minister. Han afskyer sit eget Forslag og vil ikke have med det at gøre, det er noget ganske andet, han nu staar som Forkæmper for. Ogsaa for en Minister er det ganske fornuftigt at tænke, før han taler. Det er bedre end at fortryde, naar man har talt. Den højtærede Minister siger, at det, som han nu ønsker at faa gennemført, har været Venstres Standpunkt alle Dage. Den højtærede Ministers Hukommelse gaar ikke langt, ikke en Gang saa langt, at han kan huske et godt Aar tilbage, thi da vilde han vide, at det er hans eget Forslag, der var Venstres Standpunkt for godt et Aar siden. Det er vort Standpunkt den Dag i Dag, men det er ikke mere den højtærede Ministers Standpunkt. Jeg mener derfor, at han ikke burde bebrejde os, at vi ikke have været saa letbenede til at løbe fra det Forslag, som Forslagsstillerne selv have været.

Jeg vil gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen). Han kan en Gang imellem sige noget rigtigt, og det er en Fornøjelse at høre ham, naar han siger noget rigtigt. Han siger det saa selvindlysende, at man straks er paa det rene med, at her har han dog for en Gangs Skyld Ret. Han sagde, da han havde Ordet i Tirsdags: „Ved Fremskridt forstaas Skridt fremad“. Ja, det er godt sagt. D. v. s., ærede Medlemmer behøve ikke at sætte Spekulationen særlig i Gang for at regne en saadan Sandhed ud. Det er af den Slags Ting, der ere saa selvindlysende, at det ingen Nytte er til at bruge mange Ord for at paavise Rigtigheden. Men det ærede Medlem plejer, selv om han en Gang imellem kan hitte paa noget godt og sige det kort og godt, naar han faar Lejlighed dertil, alligevel at ødelægge det ved en eller anden Tilføjelse, der rimeligvis skal gøre Udsagnet mere tiltalende. Han siger: „Ved Fremskridt forstaas Skridt fremad fra det givne henimod Maalet“. Ja, hvad

er nu „det givne“ i denne Forbindelse? For os i Folketinget er der ingen Tvivl om, hvad der er det givne i Forhandlingen om Valgretten. Det er Regeringsforslaget, der er det givne. Men det, der er naaet ved den Forhandling, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds i fuld Overensstemmelse med sin Regering har været med til at føre, er ikke noget Fremskridt. Det er ikke et Skridt fremad henimod Maalet, men et Skridt tilbage fra det givne. Derfor synes jeg, det ærede Medlem skulde være lidt varsom til Trods for, at han sagde denne selvindlysende Sandhed, for den kaster samtidig et ret grelt Lys over det Standpunkt, som han har indtaget under disse Forhandlinger. Sagen er, at det ærede Medlem ved, hvad der er det rigtige, han ved, at det er rigtigt at gaa Fremskridtets Vej, men han gør det modsatte, og det er ikke altid heldigt at være vidende om, hvad man gør, det er i alt Fald en skærpente Omstændighed under Fejl. Dersom det ærede Medlem ikke havde begyndt, som han begyndte, dersom han ikke havde vist, at han kendte den rigtige Vej, kunde man have sagt: „Herre Gud, han ved ikke bedre“, og det vilde have været en formildende Omstændighed. Men han viste i Begyndelsen af sin Tale, at han vidste bedre, og saa meget stærkere maa han da dømmes for den Vej, han er inde paa.

Det ærede Medlem sagde, at det foreliggende Forligsforslag — han kaldte det ikke Forligsforslag, for han ynder ikke det Ord „Forlig“, fra gamle Dage har han nogle Reminiscenser, som gør Ordet „Forlig“ mindre vellydende, men for øvrigt bryder han sig ikke saa meget om sine Erindringer, at han ikke kan handle imod dem — udmærket godt kunde holdes op ved Siden af det Forslag, som forelaa for os i 1903. Hvorfor gaa saa langt tilbage, det er ingen Nytte til. Det ærede Medlem burde hellere holde Forslaget op ved Siden af det, som forelaa i 1906. Det var et helt andet Forslag, det var bedre endnu end det fra 1903. Det ærede Medlem har selv været med til at forbedre det. Han skal ikke være undselig, han kan godt tilskrive sig en Del af Æren derfor, endskønt han ret hurtig var paa det rene med, at han kunde løbe fra det hele igen. Skulle vi altsaa sammenligne, er der ingen Mening i at gaa længere tilbage end til 1906.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds er jo stærk i Udtrykkene. Han sagde, at det var vildt, det var ubesindigt, det var usandfærdigt, at Gaard-